

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9 มีการพัฒนาและเพิ่มศักยภาพในการผลิตหม่อนไหม มีการพัฒนาเพื่อพัฒนาอาชีพการปลูกหม่อนเลี้ยงไหมให้มั่นคงและยั่งยืนและเป็นการอนุรักษ์ไว้ซึ่งวัฒนธรรม (พจนานุกรม, 2546) อย่างไรก็ตาม จากรายงานของกรมส่งเสริมการเกษตรหม่อนไหม 2548 พบว่า ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา เนื้อที่ปลูกหม่อนและจำนวนครัวเรือนเกษตรกรผู้เลี้ยงไหมมีแนวโน้มลดลง โดยปี 2542 มีเนื้อที่ปลูกหม่อนและเกษตรกรผู้เลี้ยงไหมจำนวน 190,734 ไร่ และ 168,418 ครัวเรือน ตามลำดับในปี 2546 ลดลงเหลือ 161,430 ไร่ และ 148,754 ครัวเรือน ตามลำดับ หรือลดลงในอัตราเฉลี่ยร้อยละ 4.41 และ 3.11 ต่อปี ในขณะที่ผลผลิตเส้นไหมที่ได้รับมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นจาก 1,272 ตันในปี 2542 เป็น 1,400 ตันในปี 2546 หรือเพิ่มขึ้นในอัตราเฉลี่ยร้อยละ 3.98 ต่อปี เมื่อพิจารณาถึงผลผลิตเส้นไหมดิบของโลกปี 2545 มีปริมาณ 132,434 ตัน ประเทศไทยผลิตได้เป็นอันดับที่ 5 ของโลก รองจากประเทศจีนที่มีผลผลิตในปี 2545 จำนวน 94,201 ตัน อินเดีย 15,000 ตัน เวียดนาม 12,124 ตัน และตรังเกนิสถาน 4,500 ตัน ตามลำดับ โดยที่ประเทศไทยผลิตได้เพียงร้อยละ 1 ของผลผลิตโลก หรือร้อยละ 2 ของประเทศจีนเท่านั้น (อภิชาติ, 2548) นอกจากนี้ปัจจุบันอาชีพการปลูกหม่อนเลี้ยงไหมได้มีการพัฒนาความก้าวหน้าในด้านเทคนิคการเลี้ยงไหมที่มีความก้าวหน้ามากขึ้น จากข้อมูลสถิติของกรมส่งเสริมการเกษตรในเรื่องของการปลูกหม่อนเลี้ยงไหมทั่วประเทศ (50 จังหวัด) ของปี 2547 พบว่าภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีพื้นที่ในการปลูกหม่อนเลี้ยงไหมมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือ ภาคตะวันตก ภาคตะวันออก ภาคกลาง และภาคใต้ มีพื้นที่ในการปลูกหม่อนเลี้ยงไหมทั้งสิ้น 155,519.80 ไร่ ซึ่งเป็นการเลี้ยงไหมเพื่อผลิตสด จำนวน 7,416.00 ครัวเรือน ผลผลิตรังไหมที่ได้ 2,745,319.00 กิโลกรัม (คิดเป็นน้ำหนักรังสด) และผลผลิตรังไหมเพื่อผลิตเส้นไหม 129,468.00 ครัวเรือน ผลผลิตเส้นไหมที่ได้ 1,106,756.50 กิโลกรัม

ปัจจุบันปัญหาของอุตสาหกรรมไหมด้านการผลิต ได้แก่ พันธุ์หม่อน และไข่ไหมไม่เพียงพอ ขาดแคลนพันธุ์ดี ขาดการจัดการแปลงหม่อนและพันธุ์ไหมที่ดี ผลผลิตไหมต่อแปลงต่ำ และ เงินทุนสูง ส่วนปัญหาทางด้านการตลาด ที่สำคัญ คือ ผู้ซื้อรังไหมมีน้อย ทำให้เกษตรกรขาดอำนาจการต่อรอง ทำให้ผู้ผลิตไม่กระตือรือร้นที่จะพัฒนาคุณภาพส่งผลต่อระบบอุตสาหกรรม

ไหมโดยรวม (สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, 2543)

สำหรับพื้นที่ศึกษา คือ จังหวัดสุพรรณบุรีเป็นจังหวัดที่ถือได้ว่าการปลูกหม่อนเลี้ยงไหมเป็นอันดับ 2 ของภาคตะวันตก คิดเป็นเนื้อที่ในการปลูกหม่อนเลี้ยงไหม 1,807.00 ไร่ มีพื้นที่ในการเลี้ยงไหมเพื่อผลิตรังจำนวน 150 ครีวเรือนผลผลิตรังไหมที่ได้ คือ 146,340.00 กิโลกรัม (คิดเป็นน้ำหนักสด) ซึ่งผลผลิตในการปลูกหม่อนเลี้ยงไหมทำรายได้ให้กับเกษตรกรและจังหวัดสุพรรณบุรีเป็นจำนวนมาก (กรมส่งเสริมการเกษตร,สถิติการปลูกหม่อนเลี้ยงไหมทั่วประเทศ (50 จังหวัด) ปี 2547)

สำหรับกลุ่มผู้เลี้ยงไหมบ้านทุ่งแสม เกิดจากการรวมตัวกันของคนในหมู่บ้านนับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2526 เพื่อที่จะแก้ไขปัญหาความยากจนของคนในหมู่บ้าน ได้นำเอาการปลูกหม่อนเลี้ยงไหมและการทอผ้า ซึ่งชาวบ้านมีความรู้เป็นทุนเดิมอยู่แล้ว พัฒนาให้เป็นอาชีพ ซึ่งในปัจจุบันได้จัดให้มีการรวมกลุ่ม จัดตั้งกลุ่มเครือข่ายทอผ้าปลูกหม่อนเลี้ยงไหม เพื่อแก้ไขปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้น มีสถานการณ์การเลี้ยงไหมดีขึ้นตามลำดับ และได้กลายเป็นอาชีพหลักของเกษตรกรในหมู่บ้าน การเพิ่มพูนความรู้ในการพัฒนาการผลิตไหมให้กับกลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงไหมบ้านทุ่งแสมจัดเป็นแนวทางหนึ่งในการพัฒนาและส่งเสริมการปลูกหม่อนเลี้ยงไหมและเป็นการพัฒนาศักยภาพกลุ่มผู้เลี้ยงไหมบ้านทุ่งแสม ตำบลหนองขาม อำเภอหนองหญ้าไซ จังหวัดสุพรรณบุรี อย่างไรก็ตามในการพัฒนาคุณภาพการผลิตไหมนั้นมีปัจจัยหลายอย่างที่มีผลต่อการพัฒนา เช่น พันธุ์ วิธีการเลี้ยง การดูแลรักษา การป้องกันและกำจัดโรคแมลงศัตรูไหม และการเก็บรังไหม ตลอดจนปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจและสังคมบางประการของเกษตรกรผู้เลี้ยงไหม ดังนั้น การศึกษาถึงปัจจัยบางประการในการพัฒนาการผลิตไหมของกลุ่มผู้เลี้ยงไหม เพื่อให้ได้ข้อมูลพื้นฐานในการแก้ไขปัญหาและกำหนดวิธีการพัฒนาต่อไปในอนาคต จึงเป็นเรื่องที่สำคัญและน่าสนใจ

วัตถุประสงค์การวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา

1. ข้อมูลพื้นฐานของสมาชิกกลุ่มผู้เลี้ยงไหม บ้านทุ่งแสม อำเภอนองหญ้าไซ จังหวัดสุพรรณบุรี
2. สภาพการผลิตไหมของสมาชิกกลุ่มผู้เลี้ยงไหมบ้านทุ่งแสม
3. ความรู้ในการพัฒนาการผลิตไหม
4. ความคาดหวังในการพัฒนาการผลิตไหมของกลุ่มผู้เลี้ยงไหมบ้านทุ่งแสม
5. ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลพื้นฐานของสมาชิกกลุ่มกับความคาดหวังในการพัฒนาการผลิตไหม
6. ปัญหาและข้อเสนอแนะในการพัฒนาคุณภาพการผลิตไหมของสมาชิกกลุ่ม

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมการเลี้ยงไหม ตามสภาพปัญหา และความคาดหวังของเกษตรกรกลุ่มผู้เลี้ยงไหมของกลุ่มแม่บ้านทุ่งแสม ตำบลหนองขาม อำเภอนองหญ้าไซ จังหวัดสุพรรณบุรี
2. เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพการผลิตไหมของเกษตรกร แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไปในอนาคต
3. เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาการผลิตไหมของกลุ่มผู้เลี้ยงไหม บ้านทุ่งแสม ตำบลหนองขาม อำเภอนองหญ้าไซ จังหวัดสุพรรณบุรี และเรื่องที่เกี่ยวข้องต่อไปในอนาคต

ขอบเขตการศึกษา

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเกษตรกรที่เคยเป็นสมาชิกกลุ่มผู้เลี้ยงไหม โดยที่ปัจจุบันเลี้ยงหรือไม่เลี้ยงก็ได้ ประกอบด้วย หมู่ที่ 8, 9 และ 10 ในบ้านทุ่งแสม ตำบลหนองขาม อำเภอหนองหญ้าไซ จังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 52 คน

นิยามศัพท์ปฏิบัติการ

สมาชิกกลุ่มผู้เลี้ยงไหม หมายถึง เกษตรกรที่มีอาชีพเลี้ยงไหมและปัจจุบันเป็นสมาชิกกลุ่ม และเคยเป็นสมาชิกกลุ่มผู้เลี้ยงไหมบ้านทุ่งแสม ตำบลหนองขาม อำเภอหนองหญ้าไซ จังหวัดสุพรรณบุรี

การพัฒนาการผลิตไหม หมายถึง การที่เกษตรกรคาดหวังที่จะมีการพัฒนารวมวิธีในการผลิตไหมให้มีคุณภาพดีขึ้น โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานองค์ความรู้ในการพัฒนาการผลิตไหม ซึ่งผู้วิจัยได้รวบรวมแหล่งความรู้ต่างๆที่เกี่ยวข้อง ซึ่งประกอบด้วย พันธุ์ วิธีการเลี้ยง การดูแลรักษา การป้องกันและกำจัดโรคแมลงศัตรูไหม และการเก็บรังไหม ทั้งนี้ การวัดความคาดหวังของเกษตรกรในการพัฒนาการผลิตไหมโดยจะวัดเป็น 3 ระดับ คือ ปฏิบัติทุกครั้ง ได้ 3 คะแนน ปฏิบัตินานๆครั้ง ได้ 2 คะแนน และไม่ปฏิบัติเลย ได้ 1 คะแนน

ปัจจัยบางประการในการพัฒนาการผลิตไหม หมายถึง ปัจจัยของเกษตรกรที่มีอาชีพเลี้ยงไหมและปัจจุบันเป็นสมาชิกกลุ่มผู้เลี้ยงไหมบ้านทุ่งแสม ตำบลหนองขาม อำเภอหนองหญ้าไซ จังหวัดสุพรรณบุรี ที่คาดว่าจะมีผลต่อการพัฒนาการผลิตไหม ประกอบด้วย ปัจจัยดังต่อไปนี้ คือ ปัจจัยเฉพาะบุคคล ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ ปัจจัยด้านภาวะผู้ตาม และปัจจัยด้านบรรยากาศกลุ่ม

ปัจจัยบางประการเฉพาะบุคคล หมายถึง อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการเลี้ยงไหม รายได้ รายได้จากการเลี้ยงไหม และความรู้ในการเลี้ยงไหม

อายุ หมายถึง อายุที่แท้จริงของเกษตรกรผู้เลี้ยงไหม จนถึงวันสัมภาษณ์

ระดับการศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาขั้นสูงสุดของเกษตรกร

ประสบการณ์ในการเลี้ยงไหม หมายถึง จำนวนปีที่เกษตรกรเริ่มประกอบอาชีพการเลี้ยงไหมตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงปัจจุบัน (พ.ศ.2548) ในพื้นที่บ้านทุ่งแสม

รายได้ หมายถึง รายรับของเกษตรกร ซึ่งเป็นรายได้จากการประกอบอาชีพในภาคการเกษตรหรือนอกภาคการเกษตรหรืออย่างใดอย่างหนึ่ง ในปีการเพาะปลูก 2547/48 (เดือนเมษายน 2547 ถึง เดือนมีนาคม 2548)

รายได้จากการเลี้ยงไหม หมายถึง รายได้จากการเลี้ยงไหมของเกษตรกรผู้เลี้ยงไหม ในปีการเพาะปลูก 2547/48 (เดือนเมษายน 2547 ถึง เดือนมีนาคม 2548)

ความรู้ในการเลี้ยงไหม หมายถึง ความรู้ที่ถูกต้องของเกษตรกรในการเลี้ยงไหม เปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานองค์ความรู้ในการพัฒนาการผลิตไหม ซึ่งผู้วิจัยได้รวบรวมแหล่งความรู้ต่างๆที่เกี่ยวข้อง ซึ่งประกอบด้วยปัจจัยที่เกี่ยวข้อง 5 ประเด็นย่อย คือ พันธุ์ วิธีการเลี้ยง การดูแลรักษา การป้องกันและกำจัดโรคแมลงศัตรูไหม และการเก็บรังไหม

ผู้นำกลุ่ม หมายถึง เกษตรกรผู้เลี้ยงไหมที่เป็นสมาชิกกลุ่มผู้เลี้ยงไหมบ้านทุ่งแสม ตำบลหนองขาม อำเภอน้ำไช จังหวัดสุพรรณบุรี และดำรงตำแหน่งคณะกรรมการ เช่น ประธานกลุ่ม รองประธานกลุ่ม เลขานุการ และเหรัญญิกของกลุ่มผู้เลี้ยงไหม

ภาวะผู้นำ หมายถึง บทบาทที่ปฏิบัติจริงในการดำเนินงานของกรรมการกลุ่มผู้เลี้ยงไหมในการดำเนินงานของกลุ่มผู้เลี้ยงไหมบ้านทุ่งแสม ตำบลหนองขาม อำเภอน้ำไช จังหวัดสุพรรณบุรี โดยจะวัดเป็น 3 ระดับ คือ ปฏิบัติทุกครั้ง ได้ 3 คะแนน ปฏิบัตินานๆครั้ง ได้ 2 คะแนน และไม่ปฏิบัติเลย ได้ 1 คะแนน

ลักษณะผู้นำ หมายถึง ความสามารถและคุณลักษณะของคณะกรรมการกลุ่มผู้เลี้ยงไหมให้เป็นผู้บริหารกลุ่มและเป็นจุดรวมของการบริหารกลุ่ม ซึ่งประกอบด้วย ประธานกลุ่ม รองประธานกลุ่ม เลขานุการ เหรัญญิกของกลุ่มผู้เลี้ยงไหมบ้านทุ่งแสม ซึ่งคุณลักษณะดังกล่าวประกอบด้วย ความกล้าหาญ ความซื่อสัตย์ของผู้นำ ความยุติธรรม การเปิดรับข่าวสารของผู้นำ ซึ่งคุณลักษณะดังกล่าวนี้เป็นสิ่งที่แสดงออกหรือเป็นการปฏิบัติกับสมาชิกกลุ่ม และเป็นสิ่งที่สมาชิกกลุ่มสามารถรับรู้ได้และวัดได้จากความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่ม

ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ หมายถึง ปัจจัยบางประการของคณะกรรมการกลุ่มที่คาดว่า จะมีผลต่อการดำเนินงานของกลุ่มผู้เลี้ยงไหม ซึ่งประกอบด้วย ความกล้าหาญ ความซื่อสัตย์ของผู้นำ ความยุติธรรม และการเปิดรับข่าวสารของผู้นำ

ความกล้าหาญ หมายถึง สิ่งที่ผู้นำแสดงออกถึงความกล้าหาญ เป็นอำนาจหน้าที่ที่บุคคลสามารถควบคุมตนเองได้ เมื่อตกอยู่ในอันตรายและสามารถปฏิบัติหน้าที่ต่อไปด้วยลักษณะสงบและมั่นคง

ความซื่อสัตย์ของผู้นำกลุ่ม หมายถึง ลักษณะผู้นำที่แสดงออกถึงการกระทำสิ่งต่างๆ การไม่แสวงหาผลประโยชน์ส่วนตน ไม่คดโกง ไม่เอาเปรียบ ความไม่เห็นแก่ตัวของคณะกรรมการกลุ่มผู้เลี้ยงไหม

ความยุติธรรม หมายถึง ลักษณะของผู้นำที่แสดงออกถึงความไม่ลำเอียงหรืออคติ และมีความมั่นคงในการบังคับบัญชา เกี่ยวกับการให้รางวัลและการลงโทษ จะต้องเป็นไปตามควรแก่กรณี

การเปิดรับข่าวสารของผู้นำ หมายถึง จำนวนแหล่งข่าวสารทางด้านการเลี้ยงไหมที่เกษตรกรได้รับ ได้แก่ เพื่อนบ้าน ญาติพี่น้อง ผู้นำท้องถิ่น เจ้าหน้าที่ของรัฐ วิทยุโทรทัศน์ วิทยุกระจายเสียง สื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ ได้แก่ นิตยสารทางด้านการเกษตร เอกสารเผยแพร่ความรู้ต่างๆ และหนังสือพิมพ์ หรือได้จาก หอกระจายข่าว การฝึกอบรม การดูงาน และสื่ออื่นๆ ได้แก่ วีดิทัศน์ การติดต่อทางจดหมาย และอินเทอร์เน็ต เป็นต้น

ภาวะผู้ตาม หมายถึง หมายถึง บทบาทที่ปฏิบัติจริงในการดำเนินงานของสมาชิกกลุ่มกลุ่มผู้เลี้ยงไหมในการดำเนินงานของกลุ่มผู้เลี้ยงไหมบ้านทุ่งสาม ตำบลหนองขาม อำเภอห้วยไผ่ จังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งคุณลักษณะดังกล่าวประกอบด้วย การให้การสนับสนุนงานของกลุ่ม ความซื่อสัตย์ของสมาชิกกลุ่ม โดยจะวัดเป็น 3 ระดับ คือ ปฏิบัติทุกครั้ง ได้ 3 คะแนน ปฏิบัตินานๆ ครั้ง ได้ 2 คะแนน และไม่ปฏิบัติเลย ได้ 1 คะแนน

คุณสมบัติผู้ตาม หมายถึง การที่ผู้ตามแสดงออกหรือปฏิบัติจริงเป็นประจำกับสมาชิกกลุ่ม ซึ่งเป็นคุณลักษณะส่วนตัวของผู้ตามที่ปฏิบัติกับสมาชิกกลุ่มสามารถรับรู้ได้

ปัจจัยกลุ่มภาวะผู้ตาม หมายถึง ปัจจัยบางประการของสมาชิกกลุ่มที่คาดว่า จะมีผลต่อการดำเนินงานของกลุ่มผู้เลี้ยงไหม ซึ่งประกอบด้วย ความกระตือรือร้น การให้การสนับสนุนงานของกลุ่ม และความซื่อสัตย์ของสมาชิกกลุ่ม

การปฏิบัติงานของผู้ตาม หมายถึง คุณลักษณะและความสามารถของแต่ละบุคคลในการปฏิบัติงานตามหน้าที่และความรับผิดชอบที่ได้รับมอบหมายจากกลุ่ม ให้บรรลุและตรงตามวัตถุประสงค์ของกลุ่มที่ได้ตั้งไว้

ความกระตือรือร้น หมายถึง ความต้องการในการพัฒนาการการปฏิบัติงาน ความสนใจในกิจกรรม สมาชิกกลุ่มช่วยกันทำงานกลุ่มจนประสบผลสำเร็จ

การให้การสนับสนุนงานของกลุ่ม หมายถึง คุณลักษณะของสมาชิกกลุ่มในด้านการให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานของกลุ่ม มีการรับรู้และตอบสนองกับงานและความต้องการของกลุ่มเพื่อส่งเสริมและพัฒนางานให้สูงขึ้น

ความซื่อสัตย์ของสมาชิกกลุ่ม หมายถึง ลักษณะของสมาชิกกลุ่มผู้เลี้ยงไหม ที่แสดงออกถึงการกระทำสิ่งต่างๆ การไม่แสวงหาผลประโยชน์ส่วนตน ไม่คดโกง ไม่เอาเปรียบ ความไม่เห็นแก่ตัวของขณะสมาชิกกลุ่มผู้เลี้ยงไหม

ปัจจัยด้านบรรยากาศกลุ่ม หมายถึง ปัจจัยบางประการที่เกิดจากสภาพการปฏิบัติงานในกลุ่มที่คาดว่า จะมีผลต่อการดำเนินงานของกลุ่มผู้เลี้ยงไหม ซึ่งประกอบด้วย โครงสร้างของกลุ่ม การลดความขัดแย้ง ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในกลุ่ม และการสนับสนุนของกลุ่ม

บรรยากาศกลุ่ม หมายถึง สภาพการปฏิบัติงานที่เกิดขึ้นจริงภายในกลุ่มตามความเห็นของสมาชิกกลุ่ม บรรยากาศกลุ่มแบ่งออกเป็น 4 แบบ คือ โครงสร้างของกลุ่ม การลดความขัดแย้ง ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในกลุ่ม และการสนับสนุนของกลุ่ม ซึ่งบรรยากาศกลุ่มจะวัดเป็น 3 ระดับ คือ ปฏิบัติทุกครั้ง ได้ 3 คะแนน ปฏิบัตินานๆครั้ง ได้ 2 คะแนน และไม่ปฏิบัติเลย ได้ 1 คะแนน

โครงสร้างของกลุ่ม หมายถึง การรับรู้ของสมาชิกกลุ่มเกี่ยวกับความชัดเจนในเรื่องของเป้าหมาย นโยบาย และขั้นตอนในการดำเนินงานของกลุ่มและทราบถึงหน้าที่และการปฏิบัติงานของตนเอง

การลดความขัดแย้ง หมายถึง การกำหนดวิธีการแก้ไขปัญหาในกรณีที่เกิดความขัดแย้งขึ้นภายในกลุ่ม มีการให้โอกาสสมาชิกกลุ่มทำความเข้าใจในข้อขัดแย้งบางอย่างในการทำกิจกรรมของกลุ่มไม่ว่าจะเป็นข้อขัดแย้งระหว่างสมาชิกกลุ่มกับสมาชิกกลุ่มหรือสมาชิกกลุ่มกับผู้นำ

ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในกลุ่ม หมายถึง การที่สมาชิกกลุ่มรับรู้ว่าคุณเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มและมีความรู้สึกภูมิใจในรางวัลที่ได้รับและเมื่อเกิดปัญหาจะรวมตัวกันแก้ไขปัญห และอุปสรรคที่เกิดขึ้น

การสนับสนุนของกลุ่ม หมายถึง การให้ความสำคัญในงานของกลุ่ม ทางด้านการปรับปรุง การส่งเสริม และการปฏิบัติงานของกลุ่ม โดยมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง และจัดหาอุปกรณ์อำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงาน มีการให้สนับสนุนให้ให้ความช่วยเหลือกับสมาชิกภายในกลุ่มอยู่เสมอ เมื่อกลุ่มเกิดปัญหามีการช่วยเหลือเกื้อกูลกันในการปฏิบัติงาน